

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la soluționarea conflictului negativ de competență dintre Judecătoria Cahul,
sediul Central și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

în cauza de civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Chitrosan
împotriva I. P. „Agenția Servicii Publice”, Instituția Publică Cadastru Bunurilor
Imobile, terț Primăria s. Albota de Sus privind rectificarea înscrierilor în Registrul
bunurilor imobile

(Dosarul nr. 2ac-134/26

Nr. PIGD 2-25099219-01-2cc-27072026)

Conflictul negativ de competență. Determinarea instanței competente pentru soluționarea acțiunii.
--

12 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților conflictul negativ de competență dintre Judecătoria Cahul, sediul Central și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT.

1. La 18 decembrie 2024, Ana Chitrosan a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central, cererea de chemare în judecată împotriva I. P. „Agenția Servicii Publice”, Instituția Publică Cadastru Bunurilor Imobile, terț Primăria s. Albota de Sus, solicitând obligarea pârâtului să anuleze decizia de înregistrare a unei case de locuit de pe numele lui Georgiy Kitrosan și obligarea să reînregistreze casa pe numele reclamantei.

2. Prin încheierea din 04 iulie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a dispus transmiterea prezentei acțiuni Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, spre examinare conform competenței.

3. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 01 iulie 2026, s-a declarat conflict negativ de competență între Judecătoria Cahul, sediul Central și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, fiind dispusă suspendarea procesului și înaintarea dosarului către Curtea Supremă de Justiție pentru soluționarea conflictului negativ de competență.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ.

4. Art. 44 alin. (1), (3) și (9) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească în fața căreia s-a ivit conflictul de competență jurisdicțională suspendă din oficiu procesul și înaintează dosarul către instanța în drept să soluționeze conflictul de competență.

(3) Conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătorii care nu țin de aceeași curte de apel ori dintre o judecătorie și o curte de apel, ori între curțile de apel se judecă de Curtea Supremă de Justiție.

(9) Instanța competentă să judece conflictul de competență soluționează, fără citarea participanților la proces, conflictul dintre instanțe printr-o încheiere, care nu se supune nici unei căi de atac”.

Art. 200 din Codul administrativ:

(3) Conflictul de competență dintre judecătoriile din jurisdicția diferitor curți de apel, dintre o judecătorie și o curte de apel sau dintre două curți de apel se soluționează de către Curtea Supremă de Justiție.

(4) Conflictul de competență se soluționează fără citarea participanților la proces, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs.

Art. 40 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Acțiunile cu privire la dreptul asupra terenurilor, subsolurilor, fișiiilor forestiere, plantațiilor perene, resurselor acvatice izolate, asupra unor case, încăperi, construcții, altor obiective fixate de pământ, acțiunile posesorii privitoare la aceste bunuri, precum și acțiunile în ridicare a sechestrului de pe bunuri, se intentează în instanța de la locul aflării acestor bunuri. Dacă bunurile ce constituie obiectul acțiunii sînt situate în circumscripția mai multor instanțe, cererea se depune în orice instanță în a cărei rază teritorială se află o parte din bunuri”

Art. 438 alin. (1) – (3) din Codul civil:

„(1) Cînd o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia.

(2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru.

(3) Situația juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaștere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declarație dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunțată împotriva acestuia, prin care s-a admis acțiunea de fond.

Art. 439 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă:

a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registrator;

b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu;

c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie;

d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

MOTIVAREA INSTANȚEI.

5. Completul de judecată reține că, atât potrivit prevederilor art. 200 alin. (3) din Codul administrativ cât și art. 44 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție este competentă să soluționeze conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Cahul, sediul Central și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

6. La fel, lucrările cauzei atestă că litigiul dedus judecății nu are ca obiect verificarea legalității unui act administrativ individual în sensul Codului administrativ și nici exercitarea controlului judecătoresc asupra activității administrative a unei autorități publice. Din contra, Completul conchide că litigiul de fapt urmărește modificarea situației juridice reflectate în Registrul bunurilor imobile prin înlăturarea unei preținse înregistrări neconforme cu situația juridică reală.

7. Astfel, deși în calitate de pârât figurează o instituție publică ce exercită atribuții în domeniul cadastrului bunurilor imobile, simpla participare a unei autorități publice în proces nu este suficientă pentru calificarea litigiului drept unul de contencios administrativ. Natura juridică a litigiului se determină în funcție de obiectul concret al acțiunii și de raportul juridic litigios dedus judecății, iar nu după statutul juridic al uneia dintre părți.

8. Mai exact, din conținutul cererii de chemare în judecată și al cererii de concretizare, rezultă că reclamanta urmărește anularea înscrierii dreptului de proprietate asupra casei de locuit nr. 20 din str. Timošenco, satul Sofievca, r-l Taraclia, efectuată pe numele altei persoane și înregistrarea aceluiași drept pe numele său, invocând faptul că înscrierea existentă nu corespunde situației juridice reale. Prin urmare, Completul atestă că scopul acțiunii nu îl constituie controlul oportunității ori legalității unei activități administrative autonome, dar modificarea unei înregistrări din Registrul bunurilor imobile, ca efect al pretensei neconcordanțe dintre conținutul registrului și situația juridică reală.

9. În același sens, având în vedere coroborarea art. 438 și 439 din Codul civil, rezultă că rectificarea registrului bunurilor imobile constituie un mijloc de protecție a drepturilor civile asupra bunurilor imobile, fiind o acțiune de drept comun guvernată de normele Codului civil și ale Codului de procedură civilă. Or, toate pretențiile formulate de reclamantă urmăresc tocmai modificarea situației juridice în registru, respectiv radierea dreptului înscris pe numele unei persoane și înscrierea acestuia pe numele reclamantei, ceea ce reprezintă, în esență, o acțiune în rectificare registrului bunurilor imobile. În consecință, Completul Curții Supreme de Justiție atestă că raportul juridic litigios dedus judecății este unul de drept civil, iar examinarea lui urmează a fi realizat potrivit regulilor procedurii civile și nu în procedura contenciosului administrativ.

10. Această concluzie determină și competența teritorială de examinare a cauzei. Incident la speță este și art. 40 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care instituie o competență teritorială exclusivă, derogatorie de la regulile generale de competență, întemeiată pe natura drepturilor reale imobiliare și pe necesitatea ca litigiile referitoare la asemenea bunuri să fie soluționate de instanța în raza căreia acestea sunt amplasate. În cazul de față, bunul imobil asupra căruia reclamanta solicită rectificarea înscrierilor cadastrale este amplasat în satul Sofievca, r-l Taraclia, localitate aflată în circumscripția teritorială a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

11. În aceste condiții, conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Cahul, sediul Central, și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, urmează a fi soluționat prin constatarea competenței Judecătoriei Cahul, ca instanță de drept comun competentă teritorial să examineze prezenta cauză. Iar, reieșind din prevederile art. 183 și 185 din Codul de procedură civilă, instanța civilă va clarifica chestiunile de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, în particular, chestiunea intervenirii în proces a tuturor pârâților.

12. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 44 din Codul de procedură civilă și art. 200 alin. (3) și 230 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Constată competența Judecătoriei Cahul pentru examinarea cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Chitrosan împotriva I. P. „Agenția Servicii Publice”, Instituția Publică Cadastru Bunurilor Imobile, terț Primăria s. Albota de Sus privind rectificarea înscrierilor în Registrul bunurilor imobile.

Cauza civilă se remite spre examinare Judecătoriei Cahul, pentru judecare în fond de către instanța de drept comun.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ana Cucerescu